

PERSOON
Heldur
Paemurd
alias
Veerukas

Kuidas
neemekad
Toompeal
käisid....
lk 12 ja 13

Lisana:
Lasteleht
OPS!

Seekord 16 lk lugemist!

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

10/2009

Ilmub 4 x aastas

hind 15.-

Oma Poolsaar

Neeme üle Eesti kuulsaks teeme!

Peaegu just sellise pealkirjas kõlanud loosungiga mõtetes lahkus uue ETV telesaate tootmismeeskond Neeme külast, olles tutvunud nii viimati nimetatud kui ka Kaberneeme sadamas käiva eluga.

ETV suveprogrammi meelelahutuslikum pool pakub nimelt võimaluse tutvuda seitsme saate jooksul eluga Eesti ja Soome sadamates. Suure luubiga vaadatakse üle põnevamad seigad, olulised tegijad ja tähtsamad faktid lisaks Neemele ja Kaberneemele veel ka Pranglil, Naissaarel, Aegnal ja Pakri saartel, lisaks Kotkas, Loviisas, Svartholma saarel ja Kaunissaaris. Saate vaatajad saavad osa nii meresõiduromantikast, aga ka elust selles külas, kuhu randutakse.

Neeme põikab võttegrupp 16. ja 17. juunil. Esialgsete plaanide järgi uuritakse erinevate külaelanike käest, kuidas nad on Neeme külla jõudnud, vaadatakse ringi Rammu saarel, tehakse kummardus Neeme näitekunsti seltskonnale, kohtutakse Neeme Merekuultuuri Seltsi

ja Neeme Naiste Rannavalve Seltsi aktiivi liikmetega.

Saatemeeskond ei välista võimalust, et võtete käigus jõuab Neeme külla ka mõni tähtis nina või pannakse toime mõni selline ilus tegu, mille sattumine hiljem ajalookroonikatesse oleks enam-vähem samatõenäoline kui päikese tõusmine idast.

Saatejuhid on ETV Erisaatest tuttavad Anatoli Tafitsuk ja Urmas Vaino.

Kõige terasemad lugejad on küllap juba märganud, et eelneva tutvustuse jooksul ei ole kordagi mainitud saate nime. Tõsi see on: käesoleva Oma Poolsaare trüki minemise ajaks on kogu saatekollektiiv murdnud korralikult päid, aga resultaati see toonud ei ole.

Kõigil lehelugejatel on loetud päevade jooksul võimalus teha oma ettepanekuid, ideid ja pakkumisi oodatakse kirjalikult aadressil Gonsiori 27, 15029, Tallinn. Kohtumiseni Neemes!

Urmas Vaino

Mis toimub Neeme sadamas?

Käisime kohapeal uurimas ja Neeme Sadam MTÜ liikmelt, Raimo Kägult, küsimas...

Edasi loe lk 3

ETTEVAATUST!
VARGAD TEGUTSE-
VAD JÄLLE! lk 4

KAUA VÕIB!?
Ründavad koerad ja
kihutavad autod...

Neeme Lasteaed kolib
uude majja....
loe lk 10

Neeme vabatahtlikud
pritsumehed - lk 9

Neeme spordi ajalugu
meenutab Peedu
Toom, loe lk 2

Oma Poolsaar
ootab kaastöid!
Kirjuta meile -
omapoolsaar@hot.ee

Neeme spordi ajalugu

Neeme kooli spordi ajaloost ja Neeme kooli lõpetajate sportlikest saavutustest kirjutab Peedu Toom (sünd. 1944), kes õppis Neeme Algkoolis aastatel 1951 – 1955 ja on elukutselt teedeinsener.

1951. aastal oli Neeme kool 5-klassiline. Järgnevatel aastatel oli algkool 4-klassiline.

Nendel aastatel oli Neeme koolis ainsaks õpetajaks Niina Rand, kes andis ka võimlemist. Kuna lapsi oli koolis vähe, siis toimus võimlemine kõigile lastele üheaegselt. Kõige vähem oli lapsi 1955.a – kokku 7 õpilast. Mina olin 4 aastat üksinda klassis.

Sügisel ja kevadel toimusid võimlemistunnid koolimaja õues ja kohas, kus hiljuti asus Neeme Piirivalvekoerte Kool. Samal territooriumil tehti sporti juba enne sõda, nagu sain teada vanemalt põlvkonnalt. 50-ndate aastate algul oli seal plats, kus sai mängida rahvastepalli. Samuti sai seal mööda ringi joosta pikemaid maid ning oli ka sirge 60 m jooksmiseks. Rajad olid tavalise rohumaa ja liivapinnase peal. Lisaks olid nimetatud alal veel kaugus- ja kõrgushüppekastid.

Võimlemistundides jooksi, hüppasime kaugust ja kõrgust ning viskasime ka granaati. Väga palju mängisime rahvastepalli.

Koolimaja võrkpalliväljak asus samas kohas, kus praegugi, ning seal mängiti võrkpalli ja rahvastepalli.

Talvel toimusid võimlemistunnid koolimajas ja lume olemasolu korral väljas. Suusatamine toimus põhiliselt korrusmajade taga oleva Neeme majaka juures olevatel liivaküngastel (Huntauugu mäed), mida kõike enam kahjuks ei ole.

Osa veeti ära Nõukogude armee sõjaväelaste poolt raketibaasi ehitamise ajal. Osal alal asuvad aga elamukrundid. Tegelesime võimlemistundide ajal talvel tavalise suusatamisega, natukene proovisime ka slaalomit sõita. Proovisime ka suusahüppeid teha, mis oli väga omapärane. Hüppamiseks ajasime juba sügisel kokku väikesed liivahunnikud. Hüpete pikkused olid 1 – 2.5 meetrit. Kukkuda ei tohtinud. Osa võimlemistunde toimus ka Neeme ja Ihasalu vahel olevatel Liivakallastel, kus mäed olid suuremad. Vahel käidi suusatamas ka Ihasalu külas. Omapärasel olid ka kelgusõidud Neeme kaupluse juures Sõokri mäel, mida praegusel kujul enam ei ole. Sõitsime tavaliste puu- ja tõukekelkudega. Tõukekelkudega sõidus oli määravaks sõidu pikkus. Vahel ulatusid pikemad sõidud kuni Liiva taluni. Kõikidel eel- ja järgnevatel üritustel oli õpetaja Niina Rand suurepäraseks juhendajaks. Sellel ajal ei toimunud ülerajoonilisi (praegusel ajal maakonna tasemel)

võistlusi algklassidele, seega sellistel võistlustel me ei käinud.

Kahjuks ei tuntud nendel aastatel ka orienteerumisjooksu, millega Neemes tegelemiseks on olemas väga head tingimused. Tore, et mitmed tänased Neeme kooli õpilased tegelevad edukalt selle spordialaga.

Väga aktiivselt tegeleti spordiga ka väljaspool kooliaega. Talvel oli üheks aktiivsemaks alaks uisutamine. Peamised uisutamiskohad olid järgmised:

1. Linaliu, mis asub Neeme ja Ihasalu tee ääres;
2. All Tavaru – koht Neeme idaosas, kuhu praegu on kerkinud juba majad;
3. Pühajärv – madal koht praeguse Kadakaranna elamurajooni kirdeosas;
4. Koplites – lääne pool mere ääres;
5. Mardi heinamaad

Uisud olid väga lihtsad. Põhiliselt olid nad kodus valmistatud.

Levinud spordialaks oli ka jäähoki mängimine. Puhastasime lumest teatud kohtades jää, väravateks olid tavalised kivid. Mängud olid väga huvitavad. Hokikepid valmistasime ise. Üks levinumaid kohti jäähoki mängimiseks oli praeguse Neeme sadama kõrval. Omapärasel kelgutamisvõistlused olid vastlapäeval. Kelgutasime põhiliselt Sõokri ja Uuesauna mäel.

Kuna sellel ajal oli tegemist piiritsooniga mere ääres, siis ei saanud igal pool ujumas käia. Ujusime põhiliselt Neeme sadama piirkonnas.

Lapsed, kelle isad olid elukutselised kalurid, said vahel isadega koos merele. Oldi abiks võrkude laskmisel ja mõrdadega tegelemisel. Tänu merel käimisele õppisid ka lapsed sõudmist. Jalgpalliväljak oli algul kohal, kus asus Neeme Piirivalvekoerte Kool. Vene piirivalvekordoni rajamisega kadus see spordiplats ära. Hilisemal ajal oli jalgpalliväljak praeguse Kadakaranna elamurajooniga külgeval ala.

Neeme koolis on läbi aegade õppinud lapsi, kes on hiljem seotud tippspordiga. 40-ndate aastate lõpus õppis 3 aastat Neemes **Virve Aoveer Põldsam**, kes hiljem oli Eesti koondises ja mitmekordne Eesti meister **odaviskes**. Tema tippsaavutus oli **1954. a hõbemedal Prahast Euroopa Meistrivõistlustel**. Virve Aoveer Põldsam ei olnud Neemest pärit. Tema õde oli 3 aastat Neeme õpetajaks koos Niina Rannaga. Sellel ajal õppis siin ka tulevane tipp-sportlane.

Neeme koolis 1954 – 1958 õppinud **Leinur Kasihhin** on **mitmekordne Eesti meister võrkpallis** S.M. Kirovi kalurikolhoosi võistkonnas. Lisaks tegeles ta edukalt ka kergejõustikuga. Ta oli mitu korda edukas teatejooksu võistkonnas Neeme eest võisteldes Harju rajooni meistrivõistlustel ja kalurikolhooside vahelistel spartakiaadidel.

3. Viktor Kasihhin oli ka edukas **võrkpallur – osa võtnud Eesti meistrivõistlustest**.

Paljudel võistlustel esinesid endised Neeme kooliõpilased **sõudmisvõistlustel**, neid oli palju. Alustame varasemast põlvkonnast: **1. hiljuti lahkunud Liisa Hantsom** sõudis hästi 50-ndate aastate algul Pärnus toimunud **kalurite võistlustel** ja mitmeid kordi oli 50.-60-ndatel aastatel Neeme võistkonnas – kus saadi tavaliselt esikoht;

2. Leonhore Vaher, kes on Ihasalust lahkunud juba aastaid tagasi, võistles viiekümnendatel aastatel Neeme võistkonnas **Harju rajooni meistrivõistlustel - tavaliselt esikohad**; **3. Armiide Laigar**, Ihasalust, kes lahkus mõned aastad tagasi, oli elukutseline kalur. Ta oli samuti tihti võidukas võistkonnas;

4. Elsa Vaher, sündinud Ihasalus – võistles võidukas sõudevõistkonnas; **5. Johannes Hell**, (surn. 1967) – võistles viiekümnendatel aastatel Neeme võidukas võistkonnas;

6. Reinhold Marten, (sünd. 1915) praegu Neemes vanim elanik, võistles mitmeid kordi Neeme võidukas sõudevõistkonnas;

7. Aleksander Laigar (surn. 1965) – võistles viiekümnendatel aastatel Neeme võidukas sõudevõistkonnas; **8. Evald Prants**, kes on juba aastaid tagasi lahkunud, esines nii sõudmises kui kõieveos Neeme võidukas võistkonnas;

9. Edgar Paemurd, kes on juba aastaid tagasi lahkunud, esines nii sõudmises kui kõieveos Neeme võidukas võistkonnas, lisaks veel oli hea suusataja;

10. Maie Vutt, Hinge Jürgenson, Oliive Talbak – esindasid Neemet Pärnus ülevabariigilisel kalurite spartakiaadil nii sõudmises kui võrkpallis; **11. Merje Klamas** – edukas jooksja noorteklassis;

12. Elmar Prants (lõpetas Neeme kooli 1956. aastal) - oli kuuekümnendatel aastatel Neeme spordi eestvedajaks, tegeles edukalt **võrkpalli, kergejõustiku ja sõudmisega**;

13. Heino Paemurd – hea ujuja; **14. Nigulas Paemurd** – hea suusataja; **15. Peedu Toom** – tegeles **kergejõustikuga, suusatamisega** (Kääriku maratoni tervisespordi tasemel) ja pikemat aega **orienteerumisjooksja**.

Antud uuringus on antud Neeme kooli spordiajalugu kuni 80-ndate aastateni. Hilisema spordielu ülevaate annab mõni hilisem lõpetaja. Soovin veel uurida Neeme ja Ihasalu külade spordiajalugu kui tervikut. Paljud Neeme ja Ihasalu küla spordiga seotud ei ole õppinud Neeme koolis.

Mis toimub Neeme sadamas?

Neeme sadamas on kevadest alates toimunud suured muudatused ja seega käisime uurimas MTÜ Neeme Sadam juhatuse liikme, Raimo Kägu, käest, mis toimub?

Sadamat on silmnähtavalt korrastatud. Mida on siin täpsemalt tehtud?

R.K: Kaid on pikendatud ligikaudu 50 m, akvatooriumi on süvendatud. Lisatud on juurde sildumiskohti, ära on koristatud sadamasse "unustatud" praht. Kui varem nägi sadam välja kui üks suur prügiauk, siis tänaseks on olukord kontrolli all.

Sadam võiks olla külas samaväärne koht nagu kool, lasteaed, kauplus või kõrts, koht, kuhu on võimalik tulla nii ise kui ka külalistega, kas paadiga, või jalgsi.

Sadama territooriumile on tekkinud piirdeaed. Milleks see vajalik on ja kas külaelanikel puudub nüüdsest juurdepääs randa ning sadamasse?

R.K: Piirdeaed on seetõttu, et sadama ala oli vaja ära piiritleda, kuna sadama teenust ei saa müüa võõrastel maal. Samuti ei ole ka sadama haldajal kohustus hoolitseda võõraste maade korrashoiu eest. Päeval on sadam kõigile avatud, aga kuna on käidud paate rüüstamas- varastatud kütust, lõhutud kõikkõimalikke osi paatides, magatud paatides, siis öösel on aed suletud, et tagada sadamas olevate veesõidukite turvalisus. Oluline oleks, et kui oled paadi jätnud sadamasse ja kui järgmisel korral merele lähed, et siis oleks merel viibimine ohutu ja ilma halbade üllatusteta.

Kas sadamat hakatakse siis ka füüsiliselt valvama?

R.K: Sadamasse tulevad sadamavalvurid ja seega saab tööd kolm külaelanikku.

Kui palju tuleb sadamakohti? Kas selle eest ka tasu küsitakse?

R.K: 2009 aastal tuleb sadamasse minimaalselt 20 kaikohta ja tulevikus on planeeritud rajada ligikaudu

60 kohta. Seega peaks kõigile soovijatele kohti jätkuma, tuleb ainult oma huvist märku anda!

Kohatasu tänasel päeval veel kehtestatud ei ole, aga on olemas eelnevad kokkulepped.

Kuidas on sadamas parkimine planeeritud?

R.K: Kui tuled ja lähed paadiga merele, siis saab jätta auto turvaliselt sadama territooriumile. Kui niisama ujuma tuled, siis autot sadama territooriumile parkida ei saa.

Kas sadamal on ka juba oma kapten?

R.K: Kapteniks on Tor Dahl, Neeme Merekuultuuri seltsi liige.

Sadama kõrval on Neeme küla üks parimaid ujumise randu, mis saab sellest?

R.K: Kui elanikel on huvi ranna kasutamise vastu ja randa suhtutakse heaperemehelikult, siis on MTÜ nõus ranna ala ka korda tegema, tingimusel, et randa toodud asjad ka enda järel ära viiakse (toidujätmed, jm praht). Kui soovitakse prügi sinna jätta, siis selleks on vaja ka rahalisi vahendeid, et ka ranna ala korras hoida ja see ei ole enam sadama kohustus, ning selleks tuleb siis kas külalt, vallalt või mujalt vahendid leida.

Mis rahade eest kõik need tööd tehtud on? Kas olete saanud ka mingisuguseid eurotoetusi?

R.K: Toetust sadama korrastamiseks ei ole kahjuks kusagilt saadud. Kõik tööd on tehtud MTÜ oma rahade eest. Igal seltsi liikmel, keda tänaseks on 8, on aastamaks ja nende rahade eest ongi sadamat korrastatud.

MTÜ Neeme Sadam tänab külaelanikke mõistva suhtumise eest sadama ehituse ajal.

Infot Neeme sadama kaikohtade jms kohta saab Raimo Kägult, tel 50 10 660.

Triin Lindau / Terje Lindau-Kuum

Neeme sadam juunis 2009.

MÖTTETALGUD NEEME RAHVAMAJAS

Nii, nagu kogu vabariigis, toimusid ka Neeme Rahvamajas mõttetalgud. Meil oli teemaks ühistransport. See teema kummitab paljusid ja lahendusi autoküüdi näol käisid tutvustamas meile inimesed väljaspool küla. Kõik, kes on huvitatud osutama kokkulepitud tasu eest autoküüti, teenides sellega tasa mõningast bensiinikulu, andke teada mailil sirje@zzz.ee või telefonil 5656 3333. Kõik huvilised on oodatud. Teiseks, et ühistransport toimuks külarahvale vajalikul kellaajal, sai laiali saadetud küsitluslehed sobiva ühisaja leidmiseks. Kahjuks tagasiside oli väga keskine. 110-st väljasaadetud ankeedist jõudis meieni vastuseid vaid

18. Täna kõiki vastajaid, kes võtsid vaevaks tagasisidet anda. Kellaajad muudamegi huvi ülesnäidanud inimeste soove arvestades.

Uudseks asjaks külas tuli üles teema küla raadiost, millega ka edasi tegeletakse! Praeguseks on lahendamisel autorikaitse õigused ja seejärel läheb tehniliste ülesannete lahendamiseks.

Siinkohal tänan Martti Martinsoni, kes oli heaks abiliseks talgujuhina. Samuti tänan Neeme Rahvamaja tegusat kollektiivi ruumide valmis sättimisel.

Talgujuht Sirje Põllu

Ettevaatust, vargad!

Ajavahemikul 6.-13. maini läks sadamatööde tõttu kortermaja juurde veetud kaatri kütusepaagist kaduma umbes 30 liitrit bensiini. Teada on, et enam-vähem samal ajal soovisid poisikesed osta bensiini oma põrisevate kahe rattaliste tarbeks. Ja kui nemad tõesti selle kütuse

ka ostsid, siis olid müüjad igatahes kahtlasest kontingendist. Poisikestele teadmiseks, et varastatud kauba ostjale küll karistust ei kohaldata, aga seesama kaup konfiskeeritakse küll!

Maikuus viisid vargad ühest kuurist ära ka mootorsae, mu-

rutrimmeri, ketaslõikuri ja käsielektrisae.

Nagu näha, on igasuvine vargustehooaeg täie hooga jälle alanud. Naabrid, hoidke oma silmad lahti ja aidake kurikaelad vahele võtta!

Kadri Prants

KAUA VÕIB?

Kaua võib tõesti? Kalev Sepperi koerad ründasid taas külaelanikku. Kaua võib üks terror kesta?

Vallaga koostöös on võimalik välja kirjutada ainult trahvid, kuid abi ei mingit? Kalevi ülbe suhtumine oma küla elanikesse jätkub? Konstaabel ajab asja edasi!

Viktor Pozidajev aga arvab, et tema koer ründab ainult halbu inimesi, seega on tema koera pidev rihmaotsast lahtiolek õigustatud. Tuleb välja, et meie külas elavad väga pahad lapsed, keda "VIKU" oma koeraga korrale kutsub!? Mitu lapsevanemat on andnud talle võimaluse asja lahendada ilma trahvita, kuid naps teeb oma töö ja koeraarmastus on nii suur, et "koerake" tuleb jälle vabadusse lasta lapsi ja täiskasvanuid karistama. Seekord aga otsustasid lapsevanemad teisiti ja Viktor Pozidajev peab oma tegude eest ka rahalist vastutust kandma ja kui raha ei ole, ühiskondlikku kasulikku tööd tegema!

Ikka ja jälle liiklusest külas!?

Endiselt on külas kihutajate arv väga suur. Külla sissesõidul endiselt jalg piduri-pedaali üles ei leia!?

Autod vuravad täiega külas jalgratastega laste vahelt läbi mingitki hirmu tundmata! Täiesti uskumatu on ka see, kuidas ropult pruugitakse suud autojuhte korrale kutsudes. Ühesõnaga, ei kehti reegel, et hea sõna võidab halva väe, vaid kutsumegi liiklust korraldama mõnigaks ajaks politsei, see on ühine otsus!

Külavanem Sirje Põllu

Tänu auklikule Ihasalu teele!

Mul on pisikene laps, kellega iga päev jahutamas käin. Kuna vahel juhtub laps rahutu olema, siis on üsna raske teda vankris magama uimutada. Aga kus häda end näitab, seal ka abi kohe käepärast olemas. Sean siis sammud käruga kiiresti Ihasalu sissesõidutee poole, sest vaid seal leiab abi. Nimelt on sealne tee nii auke täis, et käruga sõites jääb laps kenasti magama (mis ei toimi aga korralikel teedel). Seega tänan neid auke ja seda teed oma häda leevendamisel ning loodan, et ka teised kärutajad seda võimalust kasutamata ei jäta. Samuti mõjub raputamine hästi ju ka kaalu langetajatele.

Loodan, et need augud alati olema jäävad, sest nii saavad ka tulevased pisilapsed ilusti uimuda. Autojuhid aga ärge kogu aeg virisegu!

Triin Tomingas

Emadepäeva perepäev

Vaatamata ilmataadi kiusule möödus 9. mail Neemes emadepäeva puhul toimunud ja juba traditsiooniks kujunenud perepäev hästi.

Üritus algas kooli- ja lasteaialaste kontserdiga Neeme Rahvamajas, mille avas Euroopa päeva puhul Kristiina Ojulang.

Seejärel tervitas saalitäit rahvast Tibu (Venno Loosaar), kes tegi kõigepealt kõigile väikese virgutusvõimlemise ja seejärel kutsus saali Onu Raivo ning Neeme lapsed ja nende vanemad said osa päris ehtsast Onu Raivo Jutupliiatsist - muinasjutust koos joonistustega. Peale muinasjuttu korraldatud arvamis- mängul said mitmed lapsed endale kingituseks ka Onu Raivo joonistuse.

Õues jätkus perepäev Muuga Päästekomando poolt korraldatud vahukustutite kasutamise õpetusega lastele. Üllatusena oli kohal ka Nublu.

Päeva lõpetuseks näitasid oma oskusi veel vabatahtlikud päästekoerad.

Kogu üritus möödus Tibu lõbusate kommentaaride saatel.

Kohapeal müüdi nii hamburgereid kui suppi, kodusesse suitsuandureid ja muruniidukeid ning loomulikult ei puudunud ka lilled emadele ja Neeme Naiste Rannavalve Seltsi naiste poolt tehtud koogid. Täname kõiki esinejaid ja toetajaid, ning loo- detavasti jätkub meie emadepäeva traditsioon ka järgnevatel aastatel!

Terje Lindau-Kuum

Neeme Mudila lapsed

Kontsert Neeme Mudila ja Neeme Algkooli lastelt

Onu Raivo ja Tibu

Nublu

NNRS müüs lilli ja isetehtud kooke

Vahukustutiga tule kustutamine

Persoon – Heldur Paemurd

Küllap kõik teavad Veerukat, õige nimega Heldur Paemurdu, tegusat vanahärrat Ihasalu külast Veeru talust. Oma mõnusa ja põneva jutuga on ta mind alati köitnud, tundeid kaovad otsekui lennates ja leiad end ettekujutustes Neeme ja Ihasalu radadel, nagu nad olid pikkade aastate eest.

Võtsin kenal päikeselisel pühapäeval ette külaskäigu, et panna ka lehelugejate jaoks kirja tema mitmekesise elu põnevaimad seigad. Mind võttis vastu mõnus pannkoogilõhn ja köögilaua taga kookide juures me jutt veerema hakkaski.

Järgmisel pühapäeval on nelipühid. Vanasti, ema ajal sai toodud kaseoksad, noh, nimetati veel peenemas keeles – **neiuksed**, noored kaseoksad, neid nimetati niimoodi, oled kuulnud?

Eks igalpool isemoodi, igas perekonnas ise jutud käivad, või noh, kuda kuskil on vanemad kasvanud ja räägivad. Siin Olga on, Olgal ema elas, ma vahest midagi räägin, ma ütlen kas sa siis seda ei tea, kas ema ei ole rääkinud, ta ütleb, ei ema ole mulle midagi rääkinud.

Aga kes kõige rohkem teadis ja rääkis, oli Armiide siin. See, see oli asjalik. Ja ma küsisin, noh, paaril korral ikka, et kust sa tead. See ütles, et kui ta ka noor oli, mina ei tea, old teises toas või old ta siis ahjulael...ahjulaest oli ka jutt...ütles, et siis sel ajal käisid, noh, ei old televiisorit, raadiot ka ei old. Ma mäletan, esimene raadio oli kõrva-klappidega.

Minu isa ja ema, ema oli 1907 a sündinud ja isa 2 või 3, ikka siin kodu tuli vahetevahel jutuks vanu lugusid. Isegi ma olen kuulnud, eks sa tead, Rammust see Allu ja maa vahel on sügavam, nii kaelast saadik, nii et neid, suured kaljased olid kahe mastiga, aga oli neid ühe mastiga, millega kivi veeti Tallinna. Ma olen kuulnud, et talveks olevat toodud sinna Allu ja maa vahele 1 või 2 tükki, ankurdati mitmest küljest ära. Siis olid kõvad talved, jääd ja lund palju. Aga Pedassaare veeti küll laevu talveks üles. Mõned võib-olla olid vanad, mädanesidki sinna. Minul oli see valge kajutiga siin, sellesama paadiga vedasin, noh, ütleme, turistide sinna.

Aga sa räägigi, millega kõigega sa elus tegelema oled. Sul on, ma

tean, hästi palju ameteid olnud. Hakka otsast pihta.

Karjapoiss...võib veel nimetada, külakarjane olin. See tähendab, et külakarjane käis perest peresse. Üks päev olid ühe juures, homme teises peres. Karjakord käis perest peresse. Igast perest anti veel abikarjane ehk korraline ka. Mina olin siis nagu pealik. Neeme peale oli niimoodi lausa kaks karja, nii palju oli neid loomi, kummaski ligemale 20 pead, mullikatega koos, vasikaid ei olnud hulgas.

Karjaseks hakkasin kas 14-15-aastaselt, enne seda käisin koolis ja omas külas karjatasin loomi, meil käis niisamuti ringi see karjakord, aga siin oli ka 2 karja, üks nimetati pererahva ja teine vabadikkude kari. Kellel oli 2, kellel 3 looma, aga kolhoosiajal ei lubatud rohkem pidada, kui vaid lehm ja mullikas. Aga siis tehti ühest perest näiteks 2 leibkonda ja nii sai rohkem pidada. **Selle külakarjase töö eest said ikka palka kohe?**

Jaa, see oli palgaline töö. Kellel peres ei olnud omal last korraliseks saata, see siis palkas kuskilt külast veel, need õiendasid omavahel. Need Neeme küla metsad, neid ei tunne enam ära, need sai kõik läbi trambitud.

Siitamaani on neid kiviaedasad näha, mis karjamaade vahel olid. Need maatükid olid siis ära jagatud ja inimesed puhastasid ja siis vedasid kiviaiad. Noh, sinu piir hakkas siit ja võibolla et sina tõid siia oma kivid ja mina ka oma kivid. Siis niitsid ja siis oli hobusi, kurivaim...meie külas olid Suurajas, Kägälal, Kõrtsis, Näbistal, Jaagul, Koka ja Prii, Karjatsel ka. Ma sain juba kaheksa, kaheksa hobust juba küla peale!

Neemes oli ju ka?

Jaa, Neemes oli juba rohkem, noh, suurem küla ka.

Kõva loomapidamine siis.

Aga tead, kui ma võtaks su praegu, et lähme sinna, kus me käisime heina tegemas, heina tegemine ja ära toomine, see käis kõik hobustega. Jaja, vankrid...vahest oli nihukest roopad, nihukest muda keerasid vankrirattad üles, sai vannutud, aga lehm ja siis mõni 3-4 või 4-5 lammast, kuda heina said, oli ka ja... no aga kõik tahtsid süüa saada, ikka heina peal ja mis see siis, noh kartuli ja kes siis jõudis, ostis jahu ja...ega siis ei old niimoodi, nagu jõusööt nüüd liidu ajal, vahest anti. Ja liidu ajal

kah...no seda sa ikka pead teadma, kui see leib maksis 12 kopikat, see vormileib. Ja seda nimetati veel sea-keeksiks. No ta oli odav ja kes siis sõi ja lõikas kannikaotsad minema loomadele ja kes praadis, aga see oli kõige odavam. Ja tühi see viinapudeli kest maksis ka 12 kopikat. *Nii et tühja pudeli eest sai juba uue leiva.* Niiet näljast või kõht tühi ei old.

Aga kaua sa siis karjane olid ja mis sa edasi tegid?

2 aastat. Edasi...

Kas sa käisid kuskil kaugemal koolis ka veel, mõnda ametit õppimas näiteks?

Ei käind rohkem, kui Jõelähtmes 2 aastat. Kas 4 või 5 klassi oli Neemes ja vanemad siis, mine kuhu tahad. **Kas osad siis läksid Kodasoole ka või see oli hiljem juba?**

Ei käind, ega meie ajal niimoodi niukest luksust ei old, nagu buss vedas Kodasoole ja Jõelähtme, meil kolhoosil oli, mina ei tea, 1 veoauto ja kui teepeal olid, panid käe püsti, võttis koolipoisid peale ja kui ei, pläntisid jala ja kellel oli siis vana rattalogu, noh...aga talvel olime interis. Ega siis ei käind ju bussi Neeme ega... see lastevedu hakkas vast Kirovi ajal, kui buss vedas Kodasoo või ma ei tea, kas Jõelähtme ka.

Kui karjast lahti, siis olin kodus, siis olin veel sadamavalvur.

Neeme sadamas siis, Sõpruse kolhoosis?

Jaa, mhmh, Sõpruse ajal jah, enne mind oli Paemurd Priidik, aga see jäi nii vanaks ja see oli öeld, et tema ei oleks nii vanaks elandki, kui tema hülgeliha ja kitsepiima ei oleks saand, tal oli kari kitsi. Jaja ega noh, siis ei oldki putkat, niiet suur trans-

portpaat veeti sinna, ütleme, Kalda sauna taha ja siis seal kajutis soojendasin, need jämedad küünlad, tead, seal näppusi ja vahest mõni soldat ütles, et mine ju koju. No soldatitel oli, eks sa tead, niuksed suured kasukad ikka, tal oli teine kasukas all ja siis oli see suur kasukas ka seljas. No aga nõuti niimoodi, et peab olema veel inimeste poolt... ja see oli kah, ma ei mäletagi, võib-olla sain 20 rubla kuus. Ja kaua ma seal olin... viimaks olin Neemes laohoidja, aga seal ei viitsind kuuaruannet ära teha ja sealt lasti lahti ruttu. Ja peale seda olin vist kodu... no kodu oli tööd, isa käis ju merel ja ema, ema oli kodune, vai, nagu öeldi, abikalur, paadi vastas ja... aga lehm ja mullikas oli ja kui mullikas tuli piima, pidi teise ära kaotama, kahte ei tohtind pidada... no piimal turgu oli. Sel ajal käis kolhoosiauto piima korjamas. Meil oli siin audepeal see kogumiskoht ja siis auto viis linna ja oligi seal kuni turg ära lõppes või naised said piimast lahti. Edasi see piimavärk käis veel, et võeti igast nõust proovi ja igal nõul oli oma lipakas peal, et näe, see on Kati nõu, ja niiet kui ma tean üks siin pani vett hulka, saadi aru, saadeti tagasi. See auto iga päev ei käind, talvel käis harvemini ja... no see oli kolhoosi teha. Ja seal muidugi naistel, need müüjad kes olid, need said piimaliitri pealt siis omale ja kolhoosi auto sõit tuli ka piimast välja maksta. Aga kellel siin rohkem oli... see metsavaht Põder näiteks, sel oli 3 lehma ja tõi vahest 2 nõud, need olid vist 40sed. Ja see oli enne sõda veel, kui sealpool otsas oli loomi rohkem, ja kui lehmad tulid piima, et iga nädal käidi võiga linnas, no kuidas sa piimalootsikutega, ja hobustransport oli ju, aga võipütid... siis tehti võid ja... aga võil oli ka maitse, need kes linnas ostsid, maitsesid, said kohe aru. Siin üks taat, kes me ema võid võttis linna viia, see taat oli pahane old, et sinu võid ostetakse paremini, kui minu võid. Ostja ikka teadis.

Aga tuleme nüüd sinu juurde tagasi, et mis sa siis edasi tegid?

Siis... siis vist panid mind postiljoniks. **Kus siis Neeme side tol ajal oli?** Neemes poldki.

Jõelähtmes siis?

Jah

Käisid ise Jõelähtmes lehtede järel, jalgrattaga?

Jah, talvel oli kolhoosi poolt hobune, siis oli lund palju. Kõik Neeme ja Ihasalu lehed, Jõesuu ka.

Aga see käsi, kuidas ja millal see sul juhtus?

See... oli, ma olin siis 14-aastane poisikene ja-ja see... ajas randa siia siukeseid, propellerid olid otsas. Neil oli niisugune puitkast ümber, neid harutades üks tütarlaps sai juba vaarem matsu.

Mina olin 14-aastane ja siis meil oli siin Vest Hugo ja Heino (*vend*) ja Saluneeme poiss ja vist Paemurd Kalju ja ma ise ja 6 tükki meid, noh, sai siin Neeme koolimajas võrkpalli mängitud. Ja sai siis togitud ja Jõelähtmes ja Jägala-Joal oli ka 7 klassi, ja eks me saime neist jagu ja siis mindi Kehra, aga Kehras pandi keskkoolipoisid vastu, seal saime peksta. Aga oleks Anijaga kokku saanud, seal oli ka 7 klassi. Esimest korda käisin Kehras siis.

Aga siis vist oligi viimast aastat mul käsi ja. Aga meie olime Kehras, aga siia jäi veel poisse kodu ja need siis nägid, kuhu piirivalve need mürsud mattis ja kaevavid üles, viisid metsa. Ja siis jaanipäeva laupäev läksime pauku tegema. Seal oli suur lai kivi, kivi on praegu järgi, ma tean seda kohta küll. Siis keerasid propelleri otsast ära ja viskasid vastu kivi, aga see aja peale lõhkes, aga meie ootasime kivi taga, pauku ei tuld ja läksime siis vaatama ja eks mina leidsin esimesena maast üles ja käes lõhkes. Vend Heino vedas mind siis koju. Ema jooksis siis Neeme, ei olnud ju telefoni mujal, kui Neemes kontoris ja metsavahil. Ja siis helistati ja Jägala-Joa velsker toodi siis metsavahi kahehatalise mootorrattaga siia. See oli öeld, et see mürsk oli tuiksoone otsa krussi kõrvetanud, see mu päästis, et ei jooksnud verest tühjaks. Aga see käsi oli puru küll. Nüüdsel ajal oleks vast midagi päästetud, aga sellel ajal läksid ja võeti jupp maha. 1950 oli see aasta. Ja siis ühe käega poisike, mida mulle siis pakuti. Olin seal postis, kuni post hakkas siia käima. Siis mina ei... siis hakkasin merel käima.

Üksi siis või?

Ei, kohe see... seisevnoodad, kastmõrrad. Siis oli see, traalpaadid, see algasi oli, üks kajutiga paat oli ees ja-ja siis taga oli suurem paat, kus noot veeti ja vaierid ja siis mina olin selle väikse paadiga ees ja siis Jalmar oli siis see suure paadi motorist ja seal oli... aga enne seda hakkasin veel isa eest käima, isa jäi haigeks, oli 14ne proletar, selles suures paadis ja 2 väikest oli ees, ühes oli Hell Oskar ja Hell Paul ja vahepeal oli veel see Laigar Robert, ehk kolm paati oli rivis. Traal oli taga. Aga need olid laudadega, mitte niimoodi, nagu nüüd.

Kirovi ajal saadeti mind ju Karu kooli kursustele, nõuti paberit. Aga siis olid juba ilma laudadeta need suuremad paadid, mootorid sees, ja siit meilt ei old minuga ühes kedagi tulemas. Enne seda käisid küll Pärnus ju Hantsom Paavo, Väli Herbert, Leonidov Viktor, Vest Hugo, käisid Pärnus ja minu vend Heino, see käis juba ma ei tea, see oli juba suure laeva peal, see käis enne õppimas. Ja mind saadeti Tallinna ja ma naersin, et mis ma sinna lähen, ühe käega. Ja läksin sinna ja Vergist olid ja Lohusalust oli ja Leppneemest oli 3 või 4 tükki. Aga Leppneeme mehed vist teadsid aga Vergi mehed, et mis, kes sulle paberid annab ja mis sa seal mere peal teed ühe käega. Aga ma käisin veel Kirovist küsimas, et kui ma paberit ei saa, et kas siis maksan ise kursuse kinni või? Mine, kõik saab tehtud, kõik saab, öeldi. Eksami aeg sidusin siis proteesile sideme ümber ja kaela, siis kõige kibedam mees seal komisjonis küsis, et kas käsi on katki või, ma siis vastasin, et jaa. Ega mina tohtin seda öelda, kes mulle siis annab. Oma pileti vastasin ära ja üks seal mitu korda puudus ja ei osanud, ütlesin talle ette, see sai vist 20 jõudu, mina sain 100 jõudu.

Maksimumpunktid siis?

Jaa, ega rohkem ei antud. See diplom peaks mul praegugi järgi olema. Eks nad seal Kirovis ikka teadsid, et ühe käega küll, aga saab kõigelega hakka-ma, siis saatsidki sinna.

Vahepealsed aastad olid siis kõik Neemes kaluriks?

Jah, kui see kalapüük ära lõpetati Neemes, siis... aga vist paadid olid jääs ja... Neeme katlamaja sai valmis, siis oli vaja sinna, ja ma ei tea, seal oli Kakumäe mees ja üks naisterahvas ja meilt oli siis see Klamas Jalmar ja Hell Oskar ja mina ja käisime madalsurve katlakütja kursustel, 0,7 atmosfääri oli meil see aurukatel, no veekatlal ei oldki seda, ainult temperatuuri mõõdeti. Neid katlakütja tunnistusi on mul lausa 2, algul oli pildita, aga siis Kirovis nõuti, et pilt peab peal olema. Aga seal ma olin vist 11 aastat.

Aaa, sellest matsust jäin ma ka ilma – see oli veel siis, kui me käisime merel, mind ei olnud karistatud, ei täitnud aasta- või kvartaliplani. Kes olid enne nagu patuga vahele jäänud, need saadeti Kolka katlamaja ehitama.

Mis patuga siis?

Eks see põhiline old siis viinajoomine ja mis seal siis kellelgi oli. Mina siis pääsesin sellega, et ei olnud

enne pätt olnud.

Aga need plaanid olid siis kohe niiranged, et kui sa merest niipalju kala kätte ei saanud nagu peab, siis said karistada?

Kui sa ei täitnud kvartaliplaani, siis sa ei saanud preemiaid ega aastakasumit, said ainult püügikoguse eest.

Aga see ju olenes tegelikult ilmast ja kui kala lihtsalt polnud, mis sa siis tegema pidid?

No sa pidid käima iga päev. Aga kui käisid, aga kala ei saanud, siis oli plaan nagu täidetud? Sadamas oli valvur ja seal oli raadiotelefon, hommikul iga sadam pidi Miiduranda andma teate, kas paadid on väljas ja mis ilm on ja miks ei ole. Kui tõmbasid nooda puruks või mootor katki, siis tuli ette kanda ja kui mootor oli katki, siis oli sadamas kapis varumootor olemas, panid aga uue peale ja merele tagasi. Sa pidid iga päev tööle olema. Range kord. Aga katlamaja oligi sul nüüd enne pensionilejäämist viimane töökoht siis, jah?

Jah.

Mis ajast sa seda majapidamist nüüd täiesti üksi oled pidanud vedama?

Isa läks parajasti siis, kui vabariik tuli, ema läks veel varem, 78. Ja ega need viimased aastad oli isa puusa pärast kepiga.

Pidasid pikka aega ju lambaid ja...mismoodi sa kõige selle heinateo ja muuga hakkama oled saanud?

Eks ma...mis aastal ma selle traktori ostsin?...Aa, selle ostsin ka vene rublade ajal ja selle ostsin veel oksjonil.

Pikka aega oli sul ju veel hobune siin.

See oli kolhoosi hobune. Aga ega ma selle hobuse eest palka ei saanud.

Aga see taheti ära viia ja siis ma küsisin hinda, et ma ostan selle parem ära ja hobune jääb siia edasi. Lõpuks kanti aga siit maha ja ära ei viidud ja siis ma tunnistasin, et see on nüüd minu hobune. Mina siis hooldasin, külal oli teda vaja, aitasin siis heina teha. See oli noor hobune, Raudojalt tõime veel. Ta palju ei maksnud, polnud enne ees käinudki, oli igavene väänik. Läksime siis Lakessoo pealt kahe hobusega puid tooma. Hakkasime siis tulema, ei hakka vedama...aga isalt õpitud nõks – tõmbasime vana hobuse kõrvalt ette, aga tema, kuidas sa maha jääd teisest, paar korda proovis ja panigi teisele järgi. Paar korda jätsime nii seisma, et kuda siis hakkab minema ja läks aina ilusasti. Ja ei olnudki midagi.

Nii et sul on ka hobuste taltsutamine käpas?

Siis ei olnud see hobune, oli üks varasem. Läksime Karlaga Joosepile metsavahi alt metsast puid ära tooma. See oli ka sellinenigelam, noor, Karberneemest toodud. Karla ütles, et see ei hakka seda rasket puukoormat vedama, is me paneme peale. Mina ütlesin, et hakkab küll. Ei hakanudki, Karla kukkus mind kiruma. Tegin sama viguri, oma hobune ette ja hakkaski jälle tulema.

Räägi veel, kust sa selle õunapuude lõikamise oled nii ilusasti ära õppinud? Kas ema õpetas või elu õpetas?

Eks elu ikka. Ja noh, kui midagi teed, siis vaata ka, kuidas see tehtud on. 2 korda on mind ka hobusega kündmisega lehte (Harju Elusse) pandud.

Ja auto on sul ka olnud, autojuhiload on sul ka?

Mul on kaks autot olnud, žiguli 01 ja Niva oli teine. See 01 sai Ivano-

vost, põhjast toodud. See pidi naiste linn olema, ma hiljem kuulsin.

Oli siis palju naisi?

No kus meie, me vaatasime ikka autosid.

Aga hiljem kuulsin, mingid õmb-lustööstused olevat seal olnud. Ja see oli külm, kui pikk suvi seal üldse oli.

Aga Heino ei old žiguliga ka sõit. **Aga autojuhieksamid, kus sa need ära tegid?**

Neemes, need andsin Neemes ja ma ei mäleta isegi...ma olin, ega mul lubasid ei olnud veel, aga õpetaja u s a l d a s m i n d s i n n a kõrvalpedaalidele. Mina olin nagu õelda instruktor juba.

Nii et siin kohapeal Neemes kohe oli võimalik lubasid saada? Jaa, aga mind viidi linna, et ühe käega ja...sealt võeti mundris mees peale ja väike ring Liivalaia kandis tehti.

Mootorrattaload olid ka mul. **Lausa! Aga mootorratas on ka siis olnud?**

Jaa.

Kõige sa oled siin elus hakkama saanud, ei ole mitte miski sul tegemata jäänud selle käe pärast!

Jaa, mul olid load ja ma olen sõit, no siis oli venna nimel, 125 kuubikune K125, siis vennial oli IZ 49, see oli kõva, oli veel esimene, siis vennial oli IZ 56, siis sellel oli panoonia korv kõrval, sellega ma käisin postis. Ja siis vend sai äiapapa käest IZ jupiter, see oli kahesilindriline, külgkorviga. Aga nendega puruks ei sõit ühegagi. Ainult vend tuli ma ei tea, mis külgkorviga rattaga, ütles, kaks plikat tuli vastu, jäi neid vahtima, sõitis kraavi.

Ühel sugulasel Tallinnas oli panoonia, sellega käisin ka ühel korral postis. Niiet kokku 5 rattaga olen sõitnud.

Väga osav oled, ma ütleks. Kui ikka tahtmine on, saad kõigeaga hakkama, eks?

Aga eks paljud asjad võtsid kauem aega mõelda, kuda ma seda saan, teine võttis kätte, tal oli kõps-kõps valmis.

Kui ennast lõpuks tulema sättisin, oli Helduril juba tööjärg ees ootamas – plaan kasvumaja karkassi jaoks vanadest betoonist elektripostidest vundament ehitada. Õuel paisutasid pungi nü ilusaks lõigatud kui veel oma järke ootavad õunapuud ja imeliselt uhke ahtalhise pojengi puhmas, pärit veel Helduri emalt. Ka mandlipuu lausa säras oma roosas rüüs toanurga juures. Niisama kevadine oli ka Heldur, sugugi ei ütleks, et tal aastaid juba 73.

Kadri Prants

Neemes vabatahtlikud pritsumehed!

Nõukogude ajast saadik on Neeme külal olnud oma tuletõrjeauto GAZ 66, mille omanik on Jõelähtme Vallavalitsus. Vahelduva eduga, kuid kindlameelselt on selle korrasolekut kontrollinud Urmas Märtssoo. Viimasel aastal on auto tervisliku olukorra säilimisele jõudsalt kaasa aidanud Martin Mäemets. Usun, et sellise auto vajalikkuses ei kahtle keegi.

Kahjuks on autost üksi vähe kasu, kui seda keegi käsitleda ei oska. Nii küpseski mõte, teha soovijatele auto kasutuskoostitus.

Kogunesime 3 aastat tagasi Merekultuuri Seltsiga „tehase” juurde ning pritsisime hoolega vett. Palju abi sellest polnud, sest kordamine on tarkuse ema ja seda me kahjuks ei teinud. Nii juhtuski, et esimesel kulupõlengul oli tegu autost vee kättesaamisega. Allakirjutanu omast kogemusest teab, et möödunud aasta sügisel päästisime auto tulekahjust kuna põles garaaži teine serv. Garaaži kustutamiseks kasutasid elukutselised pritsumehed vaid 157 liitrit vett!!!

Kui siia juurde lisada sadamas kuuride põleng, mille ajaks oli autol bensiinipaak tühi, siis tundus pilt päris trööstitu. Vallast kahjuks olulist abi ei ole saanud, sest auto ei ole kellegi vastutusel.

Talve hakul hakkas tunneli lõpust paistma valgus. Appi tuli Kaberneeme Vabatahtlik Tuletõrjeühing, kes on juba aastapäevad koos tuld tõrjunud. Rait Killandi eestvedamisel võeti meie auto Kaberneeme ühingu arvele ning meie küla meestele korraldati esmane vabatahtlike koolitus. 16.-17. mail Muuga komandos toimunud koolitustel osales 13 meest, mida Neeme

rahvaarvu arvestades on päris märkimisväärselt palju. Registreerujaid oli lausa 21, kuid paljudele ei sobinud aeg (I osaõppe oli terve nädalavahetus).

Esimesel koolitusel tutvustati meile metsapõlengute eripära ning reostuse likvideerimist. Õpetati voolikute tähistusi ning voolikuliinide tegemist. Erilist tähelepanu pöörati kaitseriistusele, et kaitsta tuletõrjujat varitsevate ohtude eest. Elu on ju suurim väärtus, pealegi ei ole surnud tuletõrjujast miskit abi. Lisaks tutvustati elukutseliste tuletõrjujate argipäevaga ning näidati tänapäevast kustutustehnikat. Ja tehnika on tõesti võimas! Näiteks Riias tõrjutakse siiani tuld veel ZIL tüüpi autodega.

Natukene kõõgipoollest, et milleks oli meil vaja läbida 46 tunnine koolitus. Põhjused on tegelikult üsna loogilised. Suurim tähelepanu Päästeameti töös on suunatud ohutusele ning oskusele vett säästlikult kasutada. Samas olles läbinud baas-

meie, kui iseseisva vabatahtliku komandoga, keda teavitab päästikeskus tulekahjust. See tähendab, et meie auto ja ka mehed oleks 112 süsteemis. Meile kõige lähemast komandost tuleb täisvarustuses tuletõrjeauto Neeme keskmiselt 25 minutiga. Põleng on sellise ajaga jõudnud juba praktiliselt sinna faasi, kus päästa enam midagi pole, vaid kustutada. Siin ongi meie mõte, et jõuaksime ise oma autoga kohale külasiseselt 5-8 minutiga ning esimese sutsaka vett enne proffide kohale jõudmist ära lasta. Isiklikult olen seisukohal, et kui meie tulevastel vabatahtlikel õnnestub päästa kasvõi üks inimelu või täielikust hävingust üks kodu, siis ei ole me raisanud aega asjatult. Jääme huviga ootama 32 tunnist põhikursust. Peale selle läbimist seame sisse valvekorra.

**Neeme vabatahtlike pritsumeeste nimel,
Heiki Lilienthal**

PIDU KÕIGE PISEMATELE

Vahetult enne Emadepäeva, 9. mail, toimus Jõelähtme rahvamajas Lusikapidu meie valla kõige noorematele elanikele. Seekord saadeti nimelised kutsed laiali 58 beebile. Kohale jõudis aga kutsutuist veidi vähem lapsi. Siiski oli saal rahvast täis, sest lisaks olid kohal ju ka emad-isad ning ka suuremad lapsed.

Vastuvõtt algas vallavanema kõnega, milles rõhutati laste tähtsust meie valla tulevikus. Samuti rõhutas vallavanem uhkusega, et sel aastal on lapsi rohkem kui varasematel aastatel.

Pidu jätkus ühiste lauludega ning üsna varsti asuti jagama ka nimelisi lusikaid. Iga laps sai lisaks lusikale ka mälestuseks ilusa raamatu isikliku pühendusega ning lillekesega. Lõpuks olid kõik lusikad ja raamatud kohale tulnutele välja jagatud ning ka lapsed väsinud.

Selline üritus tekitab meeldiva tunde ning tõdemuse, et sinu olemasolust teatakse ning sellega arvestatakse. See omakorda tekitab tahtmise olla parem valla elanik.

Triin Tomingas

Tegus õppeaasta Neeme Mudilas hakkab läbi saama

Taas on üks sisukas ja elamusterohke õppeaasta lõppemas ning seega hea aeg õppeaasta sisu ning tegevuste analüüsimiseks.

Need, kellel pole meie tillukesse lasteaeda põhjust tulla olnud, ei teagi, et maja sisu on sootuks muutunud. Nähakse vaid mööda sõites endiselt värvist kooruvat vana hoonet.

Kindlasti mäletavad põlised "neemekad", kes ise selles lasteaias käinud reformvoodeid, alumiiniumpotte ja lasteseepi wc-s. Nüüdseks on need ajad möödas. Lasteaia sisustuseks on kaunis AS Varvo puitmööbel, AS Jetstrading'i reguleeritava kõrgusega laud ning kenad toolid. Kõõgis ei näe enam alumiiniumpotte ega termoseid, mil soojapidamisega raskus.

Mis puudutab aga õppe- ja kasvatustööd, siis ka selles osas on toimunud muudatused. Kui varem oli lasteaia õppekava koostamise aluseks raamõppekava, siis märtsist alates hoopis riiklik õppekava. Sellest lähtuvalt on kõik lasteaiad oma õppekavades teinud muudatused

või koostanud hoopis uued. Neeme Mudila õppekava valmis ped.nõukogu, hoolekogu ja vallavalitsuse haridusspetsialistiga koostöös.

Tavaliselt on ikka nii, et kui toimuvad uuendused, siis juba mitmetes sfäärides. Meil on rõõm olla tervishoiutöötaja poolest rikkam, sest sellest õppeaastast igal kolmapäeval on meie majas tervishoiutöötaja Eda. Lapsed ootavad tema tervisealaseid jutujamisi ja pildimaterjali suure huviga.

Seda artiklit lugedes tekib küsimus: "Kas Neeme Mudilas ongi kõik nii lilleline?"

Jah, tõesti, meil on väga hästi läinud. Meie lasteaia lapsed on saanud edasi Jõelähtme laulufestivalil, esinenud hästi Jõelähtme teatrifestivalil, saanud väga head tulemused postkaartide joonistusvõistlusel "Loo koos meiega!". Meie majast sai Aasta Õpetaja 2008 tiitli Tiina Klamas.

Lasteaias toimub kõik ju läbi mängu, etlemise ja täiskasvanute suunamise. Eks seda akadeemilist tarkust saa rohkem koolist. Meie tahaks lastele kooliteele kaasa anda usu enesese ja inimeste heatahtlikusse. Sellel sügisel saab Neeme Algkool õpetamise teatepulga kahe

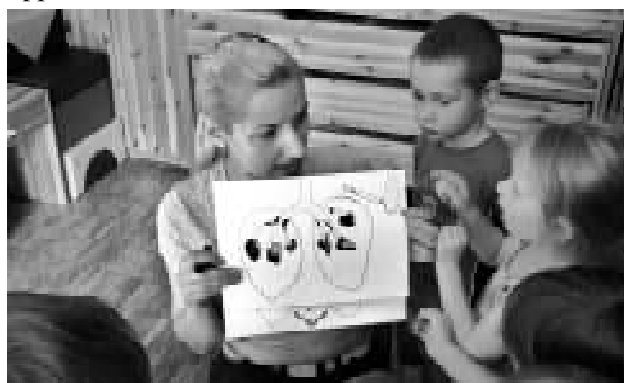
lasteaia lapse puhul endale, sest kooliteed alustavad Victoria Sumin ja Kustav Prants. Neil läheb kindlasti koolis väga hästi. **Lõpupidu ja lasteaia 27 sünnipäev toimub 17. juunil kell 17.00 veel praeguse lasteaia ruumides.**

Veel praeguse sellepärast, et juuni viimasel nädalavahetusel hakkame kolima uude majja, ehk siis endisesse piirivalvekoerte kooli, kus alustab praeguse ühe rühma asemel tööd kaks rühma. Kõik abikäed on oodatud kolimis- ja koristustalgutele. Info kindlasti üleval ka **l a s t e a i a k o d u l e h e l** www.neememudila.ee

Seniks aga soovin kõigile kõike paremat ning kohtumiseni lasteaia lõpupeol ja koristustalgutel,

Pille Trumm

L/A Neeme Mudila juhataja

13. juunil korraldati lasteaed Neeme Mudila uuel territooriumil koristustalgud. Jõelähtme Vallavalitsuse poolt oli kohale toodud materjal liivakastide ehitamiseks ja muld haljastamiseks.

Töid alustati kl 11.00 ja tegemist jätkus õhtuni. Ehitati valmis 2 suurt liivakasti, maja ette valmis kaunis kiviktaimla ning õu kaeti mulla ja muruseemnetega. Ka vedasid mehed minema aiast kruusahunniku, millest sai piisavalt täidet lasteaia juurde viiva tee aukude jaoks.

Väikese puhkepausi ajal pakuti talgulistele valla poolt kringlit ja saiakesi sooja tee ning kohviga.

Oma abistavad käed ulatasid nii kohalikud kui ka endised ja praegused vallavalitsuse töötajad. Suured tänud kõigile talgulistele!

Kuna ühe päevaga päris kõike teha ei jõua, on igasugune abi oodatud ka edaspidi - olgu see siis taimede näol kiviktaimlasse või okste saagimine kuivanud õunapuult. Võtke aga julgelt ühendust lasteaia juhatajaga, tel 60 83 747.

Terje Lindau-Kuum

Lõpeb kool ja algab suvi!

4. juunil on koolilastel esimene suvevaheaja päev. Möödunud on 175 koolipäeva, mis on olnud täis muresid ja rõõme. Sügisel, kui õpilased kooli tulevad, on kõigil omad soovid. Kes tahab paremini õppida, kes tahab endale head sõpra, kes toredat klassijuhatajat, kes põnevaid klassiekskursioone, kes palju nalja, kes tahab esimeses pingis istuda jne. Õpetaja võtab kõik need soovid ning püüab need panna kindlasse järjekorda nii, et kevadel saaks laps kerge südamega suvevaheajale minna ja rõõmsalt sügisel jälle kooli tulla.

Kui kevadel kokkuvõtteid tehakse, tuntakse ikka kõige enam rõõmu I klassi üle. Nii ka sellel aastal. Kõik raskused, mis sügisel tundusid ületamatud, on kevadeks selgemaks räägitud. Tähed, mida nii keeruline kirjutada oli, tunduvad nüüd päris lihtsatena ning nii mõnigi vanema klassi õpilane on saanud endale parima sõbra just esimese klassi laste hulgast. Esimeses klassis õpivad lapsed, kes näevad iseenda kõrvalt teist klassikaaslast ning on väga abivalmid ja sõbralikud.

18. mail tutvustasime kooli uutele esimese klassi õpilastele. Hetkel on kooli tulemas 6 last. Klassijuhataja

Kärt ütles, et lapsed on tublid ning tase väga ühtlane.

Tol päeval võis tõdeda, et veel nii pea ei tule Neemes lastest puudus, sest enamusel esimesse klassi tulijail on kodus veel üks väikene vend või õde. Sel õppeaastal ei ole meil lõpetamas kuuendat klassi, sest 6 aastat tagasi ei olnud Neeme külas ühtegi 7- aastast last. 2003. aasta sügisel tekkinud tühi I klass on nüüd lõpuks VI klassi jõudnud.

See aasta on olnud toimekas ja kiire nagu iga teinegi. Kõige enam jäi meelde "Viisakate ja hoolsate laste reis". Sügisel kuulutasime välja väikese võistluse, mis sai nimeks "Viisakas ja hoolas laps". Lapsed mõtlesid välja reeglid, mida peab üks viisakas ja hoolas laps tegema ning õpetajate poolt sai preemiaks välja hüütud reis välismaale. Iga veerand tegime kokkuvõtted ning otsustavaks sai kolme veerandi kokkuvõttev hoolsuse ja käitumise hinne. Reis toimus Soome Vabariiki Korkeasaari loomaaeda. Tore oli see, et lapsed ka pingutasid selle reisi nimel ning need, kes jäid koju, lubasid järgmine aasta hoolsamad olla. Arvame, et selline võistlus väärrib kindlasti kordamist, sest kool

on ühe traditsiooni võrra jälle rikkam.

Kui Soome reisist sai osa võtta 16 last, siis nüüd, mai lõpus, läheme kogu kooliga kaheks päevaks Paukjärve äärde matkama. Lapsed on matkast väga vaimustunud. Poisid arutavad juba mitu nädalat, millist õnge kaasa võtta, mida teha kaladega, mis järvest püütakse, kellega ühes telgis olla, mida öösel teha, kas magada või... Meil on väga hea meel, et lapsed väärtustavad just selliseid lihtsaid koosolemisi. Nad õpivad seal teineteist paremini tundma, teineteisega arvestama ja kõige tähtsam on, et laps, kellel võibolla õppimises nii hästi ei lähe, saab näidata oma oskusi kala püüdmises, looduse tundmises või hoopis uhhaa keetmises.

Meie, õpetajad, oleme mööduva õppeaastaga väga rahul. Lubage lastel suvest mõnu tunda ja kindlasti soovitage lapsel ka mõni raamat läbi lugeda, siis on sügisel hea koolikaaslastega mõtteid vahetada.

Toredat suve!
Neeme koolipere

Neeme sai puhtamaks!

Kevad tuli isegi sel aastal. Koos kevade saabumisega toimusid Neemes ka traditsioonilised kevadtalgud. Juba kolmandat aastat oli talgude korraldamise võtnud enda kanda Neeme Naiste Rannavalve Selts. Olime koostöös vallavalitsuse keskonaspetsialisti Liisi Truuboniga kokku leppinud, et vald toob 3.mail meile suure prügikonteineri ja korjatava prügi jaoks prügikotte. Ohtuks lubas vallavalitsus oma kulul korraldada ka prügi äraveo. Koristamise piirkonnad leppisime me juba eelnevalt omavahel kokku, et võimalikult rohkem prahti saaks koristatud. Ilm oli koristuspäeval kevadiselt päikesepaisteline ja osavõtt rohkearvuline. Ise koristasin juba mitmendat aastat sama teeäärt ja mul oli rõõm tõdeda, et prügi jääb siiski järjest vähemaks. Kuid ega jäätisepaberid, sigaretikarbid ja tühjad pudelid teeäärest veel niipea ei kao ja seega kutsun teid järgmisel aastal julgelt kevadtalgudel osalema. Mis võiks olla toredam, kui veeta koos sõprade, tuttavate ja naabritega üks tegus kevadpäev värskes õhus. Neeme saaks puhtamaks ja selle elanikud paremaks.

Piret Lilienthal

23. JUUNIL 2009

Üritust toetavad:

www.purietama.ee
www.neememereselts.ee
www.nnrs.ee

WALTMANN
FRIST

www.WANNKALA.eu

NEEME JAANITULI

pidu kummikuni...

Algus 20.00
21.00 Võistlused ja mängud
22.00 Lõkke süütamine
Tantsuks mängib ans ANSAMBLIK
22.30 NEEME SUPERSTAARI konkurss
23.45 jätkab ansambel
Avatud baar

Üritus toimub Neeme külas, Koortekooli platsil

Korraldaja: Neeme Naiste Rannavalve Selts
Täpsem info: www.nnrs.ee

Stenbocki ja Riigikogu külastus 20. mail 2009

2009. aasta mai 20. kuupäeval avanes NNRS-il ja NMKS-il võimalus külastada Eesti riigivõimu kahte sümboolset kodukohta - Stenbocki maja ja Riikikogu.

Külastuse idee pakkus välja Kristiina Ojulang, kes on ise ka NNRS liige. Nagu paljud head ideed, sai ka see alguse Wanas Kalas. Külastusel osales kokku ca 30 inimest kahest seltsist.

Kogunemisel Toompeal selgus, et mitmetel meist oli veidi tegemist, et õige koht üles leida.

Loomulikult pidime läbima sisene misel metallidetektor-turvaväravad, mis olid reguleeritud kohe väga tundlikuks. No ei tea kas ehk sel - lepärast, et meie tulime, või muudel põhjustel, aga Mardi pintsaku taskus õllepudelikorgi see värav igatahes avastas.

Kohe hakatuseks peab ära märkima, et kuigi esialgu oli kokkulepitud ka põgus kohtumine peaminister Andrus Ansipiga, siis kohapeal selgus, et nn majaperemees on kahjuks mujal hõivatud. Ekskursiooni juhi rolli

võttis endale Kristiina, kes on olnud ka Eesti Vabariigi välisminister ja tunneb hästi seetõttu maja ja selle ajalugu. Teda abistas ka maja kohalik giid. Kõigil külalistel oli ka võimalus istuda (ja pilti teha) nii telekast tuttava valitsuse pressiruumi laua taga kui ka e-valitsuse saalis. Stenbocki maja giid kiitis väga e-süsteemi mis loodud tööks valitsuskabinetis ja allasutuste vahel. Seda pidavat siiralt imetelema ka välismaised kõrged riigitegelased ja lausa kadestama.

Muide, Stenbocki maja pressitola seinad olid kipsplaadiga kaetud – mis oli veidi üllatav, maja ajalugu ja kogu maja õhustikku arvestades. Nägime ka külalisteraamatut, kus esimesel lehel oli sissekanse president G.W. Bushi poolt.

Selgus ka, et kokkuvõtteid on jõudnud ka Stenbocki majja, kriisi tingimustes on sekretäri 24h telefonivalve asendatud tavapärasega. Järgmiseks oli kavas Riigikogu Toompea lossi hoone ja Pika Hermanni torni külastus.

Kuna meil ilmaga vedas, siis avanes Pika Hermanni tornist suurepärase

vaade Tallinnale. Ilm oli päikeseline kuigi natuke jahe.

Kohapeal selgus, et üleval on siiski piisavalt ruumi kogu seltskonna mahutamiseks.

Nagu paljudel vanadel hoonetel, nii ka Hermanni tornis oli lae kõrgus trepi kohal väga madal. Liikus ringi isegi arvamuse, et tuletõrje inspeksioon luba tornis avalike külastuste korraldamiseks ei annaks. Kuna külastus toimus õhtusel ajal, siis meile liialt palju riigikogu liikmeid ette ei jäänud, peale Jaan "Majonees" Kundla.

Toompea lossis selgus, et Kristiina kvalifitseerub suurepäraselt ka Toompea lossi giidiks. Külastatud sai nii istungitesaali kui ka selle, sadade aastate jooksul erinevate etappide kaupa ehitatud labürindilikult keerulise lossi muid ruume.

Külastuse lõpetas väike buffet lossi nn "Kalevipoja toas", saalis kus seintel Kalevipoja motiividega vaibad. Seal saime ka ülevaate riigi võimukoridorides toimuvast otse riigikogu asespiikri suust.

Fakte

Stenbocki maja — Vabariigi Valitsuse ja Riigikantselei hoone

Rangelt klassitsistliku välisilmeaga esindusliku hoone Toompea põhjaserval kavandas arhitekt Johann Caspahr Mohr Eestimaa kubermangu kohtuasutuste jaoks, kuid valmimisel 1792. aastal sai hoonest krahv Jakob Pontus Stenbocki linnaresidents. Pärast krahvi Stenbocki surma kasutati hoonet mitmel erineval otstarbel, kuni 1891. aastal võeti see esmakordselt kasutusele kohtuhoonena. Kohtud töötasid selles 1987. aastani. Esimese istungi Stenbocki majas pidas valitsus 8. augustil 2000.

Toompea loss

Toompea linnus ehk Väike linnus on Tallinnas Toompeal, Balti klindi klindisaarel asuv ehitisekompleks, kus asub praegu Eesti Vabariigi parlament. Linnuses on erinevaist ajastuist pärit kogum eri-ilmelisi ja -otstarbelisi ehitisi. Muistsete eestlaste linnusekompleksi hõlmas ilmselt kogu Toompea mäe ning pealinnus oli kagunurgas kõige kõrgemal mäel. See oli arvatavasti puit-, muld- ja kuivmüüritisega kivilinnus. Siia alustasid oma esimese kivilinnuse rajamist ka taanlased pärast 1219. aastat.

Tõsise ehitamisega tegi algust Mõõgavendade Ordu, kelle valduses oli Toompea 1227–1237. Sel ajal valmis Toompea järsaku edelaosas kastell, mille kagunurgas kõrgus vahitorn. Kastelli kaitses ülejäänud Toompea poolt kaitsekraav. Linnust nimetati castrum minus'eks (väikeseks linnuseks) erinevalt ülejäänud Toompeast, mis kandis nime castrum magnus (suur linnus).

Hiljem on kõik Eesti valitsejad seda omal ajal ja kombel täiendanud, ehitanud ja ümberehitanud. Peale Mõõgavendade Ordu taanlased, seejärel Liivi Ordu jne.

1920 – 1922 aastatel lisandus kompleksi praegune Riigikogu hoone, arhitektideks Eugen Habermann ja Herbert Johanson)

Pikk Hermann on Tallinnas asuva Toompea linnuse edelatorn. Torni esimene osa ehitati aastatel 1360–1370, 16. sajandil torni täiendati ning selle kõrguseks sai 45,6 meetrit. Pika Hermann kõrgus on 45 meetrit.

Pika Hermann torn asub Eesti Vabariigi parlamendihoone läheduses ning torni tipus lehvib Eesti lipp. Riigilipp heisatakse igal päikesetõusul, kuid mitte varem kui kell 7.00, ning langetatakse päikeseloojangul, kuid mitte hiljem kui 22.00.

12. novembril 1918 heisati Pika Hermann torni esmakordselt sinimustvalge lipp, seda veel enne kui Ajutine Valitsus määras sinimustvalge riigilipuks. Eesti lipp võeti Pikast Hermannist maha Eesti allutamisel 21. juunil 1940. Järgmisel päeval küll sinimustvalge taasheisati, kuid selle kõrvale pandi lehvima punalipp. Eesti lipp eemaldati tornist 27. juulil 1940.a. Saksa okupatsiooni vägede lahkudes tõmmati veel Eesti lipp korraks lehvima, kuid see asendati Nõukogude vägede Tallinna jõudmisel 22. septembril 1944 punaplaguga. Taas tõusis sinimustvalge Pika Hermann tippu Vabariigi aastapäeval 24. veebruaril 1989.

Pika Hermanni tornis vahetatakse lipp välja 3-4 nädalaga, kuna kulub tuules lehvides nii palju.

Kasutatud kirjandus:

www.riigikantselei.ee/stenbockimaja
et.wikipedia.org

Stenbocki maja fuajees hoolega giidi kuulamas.

Neeme naised Stenbocki maja terrassil.

E-valitsuse saalis

Kristiina Ojuland

“Pressikonverentsil”

Selline näeb välja peaministri koht.

Riigikogu saalis said kõik oma lemmiku koha järgi proovida.

Neemekad Toompeal, mai 2009.

Käes on puhkuste aeg!

Meie elurütm on kiire, pidevalt on vaja midagi teha, kuhugi jõuda, seda ja teist korda saata, miljon emaili läbi lugeda. Kiire reaktsioon on rohkem väärtustatud kui läbimõtlemisaeg. Sageli me peame lähenema probleemidele pealiskaudselt, tegeledes paljude ülesannetega, aga harva ühe asjaga pühendunult. Me jookseme läbi elu ilma aega maha võtmata, me oleme kui energijätkud... rapsime siia ja sinna, ise samal ajal vaikselt tühjaks tiksudes.

Suvi on alanud ja käes on puhkuste aeg. Kuid kas me üldse oskame puhata ja väärtustada seda aega, millal saame pühenduda vaid endile ja oma lähedastele? Mõned päevad tagasi poesabas kuulsin, kuidas üks naisterahvas ütles oma kaaslasel, et sellel suvel ta puhkust ei võtagi, elu on niigi raske ja vaja tööd teha.

Enamik meist proovib anda endast parimat. Kui elu poolt esitatavad nõuded on liiga suured, hakkame tegema valikuid, mis aitavad meil päevast läbi saada, aga võtavad tollimaksu ülejäänud elult. Me magame liiga vähe tunde, neelame alla kiir- ja valmistoite, ammutame energiat kofeiinist, lõõgastume alkoholiga, lisame siia veel pinged töökohal ja kodus. Tänaval tuttavat kohates, kes küsib: „kuidas läheb?“, vastame varjatud uhkusega: „kiirelt, kiirelt!“

Wayne Muller kirjutab tabavalt oma raamatus „Sabbath“: „Mida hõivatamad me oleme, seda tähtsamad me näime iseendale- ja kujutame ette, et ka teistele. Kätesaamatu olemine sõprade ja ka pere jaoks, aja mitte leidmine päikeseloojangu märkamiseks, oma ülesannetest läbi rahmeldamine ilma hingetõmbepausi võtmata – just see on muutunud tänase eduka elu mudeliks.“

Inimesed on erinevad, erinevad on ka puhkamise vajadused, mis sõltuvad nii soost kui ka vanusest. Noorem generatsioon jookseb ringi „to-do“ nimekirjadega, nende arvutiokraanile ja seinale on kleebitud post-it`id asjadest, mis vajavad tegelemist. Olen pensionile jäänud inimesi kuulnud kurtvat, kuidas nad on lootnud, et töökohustuse lõppedes jääb neil aega puhka-

miseks ja elu nautimiseks, kuid pensionipõlve kätte jõudes avastasid, et kiirus ei kadunud kuhugi. Varasema ajaga võrreldes on neil siis veelgi rohkem asju ajada ning puhata pole üldse aega. Tööl käies on neil kindlasti tulnud paljust loobuda ning ajaks, kui kõik kohustused lõppenud, on edasi lükatud asju ja täitmata soove kogunenud nii palju, et päeva tundidest ja aasta päevadest ei jätku kõige kavatsatu kordasaatmiseks.

Igaks algavaks puhkuseks tuleks aegsasti valmistuda ja ennast nn. õigele lainele viia.

Eelmisel suvel taipasin, et ka puhkamist on vaja õppida ja harjutada. Mõistsin seda, kui tundsin ennast esimesel puhkusenädalal nagu võõrutusravil viibiv sõltuvushaige. Tean, et korralikult puhkamiseks on vaja tuttavast keskkonnast võimalikult kaugele minna. Esimestel päevadel ei suutnud ma aga ikkagi eemale hoida arvutist ja e-postist, rääkimata ohtrast suhtlemisest mobiiliga. Kolmandal puhkusepäeval suutsin siiski südame kõvaks teha ning sulgesin arvuti ja mobiili, kuigi seegi ei aidanud veel töömõtteid peast välja saada. Õnneks võin siiski öelda, et puhkus täitis talle seatud eesmärgi, teisel nädalal suutsin juba kiirustamata kõndida, toidu maitset nautida, rahulikult magada ja lihtsalt olla.

Nüüdseks, olen juba palju targem ja puhkuse ajal naudin seda täie mõnuga.

Teadlased on avastanud, et nende inimeste seas, kes ei oska või ei taha puhata, esineb märksa rohkem ülekaalulisi. Puhkamisest saamata jäänud rahulolu korvatakse söömisest tekkiva heaolutundega, samuti ei maga need inimesed piisavalt, mis omakorda on üheks kaalutõusu teguriks.

Hiljutine Saar Polli uuring näitab, et kuni 70% inimesi Eestis elab pidevas stressis. Stressi põhjusi võib otsida väliskeskkonnast, kuid ka inimese enese sisemaailmast. Üheks meis endis pesitsevaks pingele ja rahulolematuse allikaks võib olla perfektsionism – täiuslikkuse taotlus. Me võtame liiga palju ette,

tahame kõike teha hästi ja kõike korraga, samas ei saa sinna midagi parata, sest elu ise oma keerulistes situatsioonides seab meile omad reeglid ja ülesanded. Perfektsionismi iroonia peitub selles, et see on müüt! Tegelikuses ei ole täiuslikkust olemas.

Suur osa inimestest satub sageli olukorda, kus nad teevad rohkem kui peaks. Väga sageli võib aga natuke vähem anda parema tulemuse kui ülepingutamine. Näiteks võib olla kasumlikum magada seitse tundi, mitte kuus tundi päevas. Näiteks on võimalik saavutada paremaid tulemusi treenides neljal päeval nädalas, selle asemel, et pingutada kõigil seitsmel jne. Pidevalt väga palju tahtes ja tehes võib inimene oma saavutusvõimet kärpida lihtsalt sellepärast, et ei suuda puhata ja hoogu maha võtta ning oma liikumist kõrvalt näha. Selle asemel, et tohtu järjekindluse ja tahtejõuga väga palju teha üritada, tasub vahel üles leida oma „pausi-nupp“ ja lihtsalt puhata, ehk veidi vähem tegemisest ja rohkem puhkamisest tekib meile hiljem märkimisväärne tulu – me toimime mitmeid kordi efektiivsemalt, sest õigesti puhates jõuame rohkem.

Seega armas lehelugeja, leia siis puhkuse alguseks üles oma „pausi-nupp“ ja lülita ennast välja kõigest häirivast ja üleliigsest ning täida kõik puhkepäevad rõõmu ja rahuloluga. Samas oleks väga tore, kui kirjutaksite meile, mida põnevast suvel tegite, kus käisite ja kuidas oma puhkust veetsite, et saaksime seda meie lehe järgmises numbris ka kõigi teiste lugejatega jagada.

Pingevaba ja meeleolukat suve kõigile!

Katrin Metsoja

Kalurikülas sööme kala!

Neeme ja Ihasalu on pikkade traditsioonidega kalurikülad, aga aastatega on jäänud nii kala kui ka kalureid kõvasti vähemaks. Et kala ka söögilaualt ära ei kaoks, otsustasime avaldama hakata koduküla traditsioonilisi kala valmistamise viise.

Siinkohal kutsungi kõiki meiega jagama oma kavalaid nippe, kuidas kala lihtsamini ja maitsvamalt teha! Kirjuta meile: omapoolsaar@hotmail.ee

Meie naisteseltsi liige Kadri Prants on internetti toreda blogi (päeviku) oma tegemistest teinud ja muuhulgas on seal kasulikke nippe ka kala valmistamiseks. Esimeseks kalarokas valisingi Kadri blogist kalakotletid.

Kaluri kalakotletid

See retsept pärineb minu äiapapalt, kes praeguseks kahjuks juba parematele kalavetele läinud on. Aga tema, põline kalur, tavatses ikka öelda, et kõige parem kala on vorst. Tähtis aspekt on ka see, et jahedate meretuulte käes jääkülma veega lodistades on energiakulu suur ja lahjast kalast üksi seda taastatud ei saaks. Ja nii ongi tema kalakotlettide sees toidu tõhusamaks ja maitsvamaks tegemise eesmärgil suitsupekk või muu taoline asi. Kõige paremad ongi need kotletid tursast ja eriti vimmast. Viimase puhul on see peaaegu ainuvõimalik roog, sest kombain (või selle puudumisel hakklihmasin) purustab need miljonid luud, mis muidu nii maitsvas vimmas võimutsevad. Enamasti teen seda kõike muidugi silma järgi, aga täna proovisin siis koguseid ka määrata.

600g nahata kalafileed
150g suitsupekonit
2 saiakannikat
2 muna
2 sibulat
1tl jämedat soola
1 näpuotsatäis jahvatatud valget pipart
praadimiseks õli

Nüüsiis tuleb kõik kombaini sisse loopida, peekoni lõikusin tiba väiksemateks tükkideks, muu läks tervelt. Saadud massist proovin enam-vähem ümarad latakad pannile vormida (2 lusika abil). Ja mõlemalt poolt kenasti pruuniks.

Lisaks uuele teemale jätkame ka seltsiga järgi proovitud imelihtsate retseptide kajastamist. Järgnevat kooki me küll ühiselt valmistanud ei ole, aga proovisime seda Emadepäeva ürituse järgsel koosviibimisel, kus ka endale päeva lõpus head ja paremat lubasime. Kuna tegemist on maasika koogiga, siis millal on veel parem aeg selle retsepti avaldamiseks, kui mitte suvel, kui seda kooki saab teha värsketest kodumaistest maasikatest!

Maasika-toorjuustu kook

1 pk Digestive küpsiseid
200 g võid
400 ml vahukoort
2 pk Philadelphia naturaalselt toorjuustu
6 tl tavalist ja 2 spl tuhksuhkrut,
natuke vaniljesuhkrut
värsked maasikad

Purusta küpsised, sega sulatatud võiga ja suru lahtikäiva vormi põhja ja servadele. Vahusta vahukoort suhkruga ja sega see ettevaatlikult tuhksuhkruga segatud toorjuustule ning vala segu vormi. Hoi a kooki ööpäev külmikus ja enne serveerimist kata kook värskete, viilutatud maasikatega. Mida rohkem neid on, seda parem. Maasikatele puista peale (vanilje)tuhksuhkrut. Väga lihtne ja ülimatev!

Head katsetamist!
Terje Lindau-Kuum

Oma Poolsaare FLASH!

Lapse uinutamine Ihasalu moodi.

Selle pildi saatis meile Karl Ihasalust ja võitis 100 krooni, mille me talle ise kätte toimetame!

Jätakuvalt ootame ka sinu fotosid naljakatest ja huvitavatest inimestest ning olukordadest ! Saada meie mailile omapoolsaar@hotmail.ee foto suurusega 700 KB-2 MB. Iga lehes avaldatud pilt saab auhinnaks 100 krooni!!!

Kuulutused ja reklaam

Valla buss viib arsti juurde!

Jõelähtme Vallavalitsus teatab, et jätkuvalt on võimalik Neeme piirkonna inimestel külastada perearsti Kostiveres ja Lool, kasutades selleks valla bussi.

Igal neljapäeval kl 12.00 on võimalik tagasi pöörduda perearsti vastuvõtult valla bussiga. Hinnaks Harjumaa Ühistranspordi tsoonipõhine hind. Kõigil, kes soovivad bussiteenust kasutada, tuleks eelnevalt helistada pärast perearstile registreerumist osakonna juhataja numbrile 60 54 860 ja panna soov kirja! Kasutage võimalust!

Lasteaed Neeme Mudila ootab oma kollektiivi poole koormusega abikokka ja koristajat. Palun võta ühendust tel. 60 83 747 / 53 900 123 või saada e-mail: pille@neememudila.ee Lasteaia juhataja Pille Trumm

Täname kõiki sugulasi, sõpru ja tuttavaid, kes tulid saatma Harald Klamas't tema viimasele teekonnale ning kalmu rohkete õitega katsid.

Abikaasa ja lapsed peredega

Harald Klamas
(29.06.1932 - 20.05.2009)

Avaldame sügavat
kaastunnet omastele

Avaldame kaastunnet
Inga Korts-Laur'ile
õe surma puhul

Infot reklaami kohta Oma Poolsaares küsi: omapoolsaar@hotmail.ee

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

lasteleht **OPS**

Väljaandja:

Neeme Naiste Rannavalve Selts MTÜ

Kontakt:

omapoolsaar@hotmail.ee

Trükkimine:

Sõnasepp OÜ

Oma Poolsaare peatoimetaja:

Terje Lindau-Kuum

mob. 56 676 698

Lastelehe OPS peatoimetaja:

Tiina Klamas

mob. 56 912 569